

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.935 van 19 december 2011
in de zaak A. 193.996/IX-6521**

In zake : Dirk MINNAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Poppe
kantoor houdend te 9051 Gent
Pieter van Reysschootlaan 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Hofströssler, Kaat Leus en Wendy Depester
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 24 juli 2009 van de minister van Justitie betreffende de kandidatuurstelling van Dirk Minnaert voor een tweede mandaat als directeur van de stafdienst ICT bij de FOD Justitie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2011.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Kris De Maere, die loco advocaat Christophe Poppe eveneens verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Heleen Vandermeersch, die loco advocaten Patrick Hofströssler, Kaat Leus en Wendy Depester verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij koninklijk besluit van 4 april 2003 wordt de verzoeker met ingang van 1 mei 2003 aangewezen als houder van de staffunctie niveau -1 “Directeur van de stafdienst Informatie- en Communicatietechnologie” van de Federale Overheidsdienst Justitie. Het betreft een mandaatfunctie voor een periode van zes jaar.

3.2. Op 24 april 2009 verkrijgt de verzoeker in zijn eindevaluatie met betrekking tot dit mandaat de vermelding “voldoende”.

3.3. Op 1 mei 2009 wordt Marc Martel aangesteld als directeur ad interim van de stafdienst ICT van de FOD Justitie. Hiervan wordt als volgt melding gemaakt op de intranetsite van de betrokken FOD in het bericht “Informatie/Flash-info nr. 16” van juni 2009:

“Het mandaat van de heer Dirk Minnaert als directeur van de stafdienst ICT eindigde op 30 april 2009.

Om de continuïteit van de dienstverlening van deze stafdienst te garanderen, werd de heer Marc Martel aangesteld als directeur ad interim van de stafdienst ICT en dit vanaf 1 mei 2009.

De heer Bob Goossens, verantwoordelijke klantenbeheer, zal de coördinatietaken verzekeren.

Deze bevoegdheden eindigen op de dag van benoeming van de nieuwe directeur van de stafdienst ICT. Deze zal aangesteld worden na afloop van een selectieprocedure via Selor.”

3.4. Bij een brief van 12 mei 2009 stelt de verzoeker beroep in tegen zijn eindevaluatie van 24 april 2009.

3.5. Op 15 juni 2009 beslist het Comité van beroep voor de evaluatie van houders van management- en staffuncties, opgericht bij de minister van Ambtenarenzaken, de voormelde eindevaluatie “voldoende” te wijzigen in “zeer goed”. Deze beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“Gelet op het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten, inzonderheid op artikel 19ter, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 12 april 2005 en gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 2 februari 2006 en 18 juli 2006;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 september 2008 tot aanwijzing van de leden van het Comité van beroep voor de evaluatie van houders van management- en staffuncties dat werd opgericht bij de Minister van Ambtenarenzaken, inzonderheid op artikel 1, §1;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 februari 2009 tot aanwijzing van de griffiers-rapporteurs bij het Comité van beroep voor de evaluatie van houders van management- en staffuncties dat werd opgericht bij de Minister van Ambtenarenzaken, inzonderheid op artikel 1;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 mei 2006 houdende goedkeuring van het huishoudelijk reglement van het Comité van beroep voor de evaluatie van houders van management- en staffuncties;

Gelet op de ad interim vervanging als voorzitters van de heren Hans D'Hondt en Alfons Boon;

Gelet op de stukken opgenomen in het dossier met de eindevaluatie 'voldoende', door de griffier-rapporteur aan alle leden van het Comité meegedeeld, alsook aan appellant en zijn raadsman;

Gelet op het beroep dat door appellant, binnen de voorgeschreven termijn, tegen deze akte werd ingesteld;

Gelet op de middelen en argumenten van verdediging aangehaald door appellant en zijn raadsman;

Overwegende dat Mr. De Maere in zijn pleidooi de nadruk legt op het feit dat bij de evaluatie een zekere vooringenomenheid kan vastgesteld worden, wat o.m. blijkt uit de beperkte motivering door de evaluator die aanhaalt dat appellant zichzelf te rooskleurig voorstelt en te weinig kritisch, wat zeker niet het geval is, waarbij tevens kan verwezen worden naar de eerder stroeve en zeer karige samenwerking tussen de voorzitter en appellant;

Dat bij de evaluatie zelf een aantal punten weinig nauwkeurig werden behandeld, inzonderheid de doelstellingen, de manier waarop deze te bereiken, de persoonlijke bijdrage, alsook de geleverde inspanningen om de competenties te verbeteren;

Dat hij moet vaststellen dat appellant in zijn zelfevaluatie hier wel uitgebreid op ingaat, met de nodige toelichting die trouwens in het verdedigingsdossier is verwerkt,

Overwegende dat de heer Minnaert zich aansluit bij het pleidooi van zijn raadsman, maar nog een aantal toelichtingen verschaft:

- hij heeft in het begin van zijn mandaat met een beperkt personeelsbestand en ook met beperkte middelen de informatie- en communicatietechnologie in de FOD Justitie trachten uit te bouwen, waarvan de resultaten nu steeds meer merkbaar worden, nadat het personeelsbestand gevoelig werd verhoogd, wat trouwens ook het geval was met de budgetten, hetgeen eveneens door de minister en de voorzitter worden erkend;
- de FOD Justitie, met de rechterlijke orde die zeer vele rechtbanken en hoven omvat, die tot verscheidene gerechtelijke instanties behoren en vaak over ruime autonomie kunnen beschikken, is geen eenvoudig departement en toch worden de verwezenlijkingen van de ICT-stafdirecteur van langsom meer zichtbaar;
- de materie ICT kwam meestal aan bod bij het einde van de vergadering van het directiecomité en moest dan vaak vlug besproken en afgehandeld worden, waarbij appellant de problemen meestal moest oplossen via bilaterale contacten met zijn collega's en waar dit kon met de voorzitter, die vaak moeilijk bereikbaar was;
- appellant geeft verder nog een volledig overzicht van al zijn werkzaamheden tijdens zijn mandaat, waarop alsdan geen kritiek werd geuit;

Overwegende dat het Comité van Beroep moet vaststellen dat de evaluatie 'voldoende', op basis van de neergelegde stukken, onvoldoende geargumenteed en onderbouwd werd;

Gelet op het feit dat het Comité, na beraadslaging en geheime stemming, vaststelt dat de vier leden er unaniem mee akkoord gaan dat appellant de eindvermelding 'zeer goed' krijgt;

Overwegende dat bijgevolg de vraag van appellant tot het ongedaan maken van de evaluatie ‘voldoende’ al overtuigend in aanmerking wordt genomen en ‘zeer goed’ in de plaats dient te worden gesteld.”

3.6. Bij een brief van 19 juni 2009 stelt de verzoeker zich kandidaat voor een tweede mandaat van “Directeur van de stafdienst ICT” bij de FOD Justitie.

3.7. Op 15 juli 2009 richt de raadsman van de verzoeker een herinneringsbrief aan de verwerende partij aangaande de voormelde kandidatuur voor een tweede mandaat.

3.8. In een brief van 24 juli 2009 gericht aan de verzoeker, stelt de minister wat volgt. Dit is de bestreden beslissing.

“Uw aangetekend schrijven de dato 19 juni 2009 dat mij werd genotificeerd op 20 juni 2009 betreffende bovengenoemd onderwerp heb ik in goede orde ontvangen.

Intussen werd mij ook het verslag over de zitting van het Comité van Beroep voor de evaluatie van houders en management- en staffuncties op maandag 15 juni 2009 toegestuurd. Ik heb nota genomen van de beslissing van het Comité.

Ik meld u tevens goede ontvangst van uw schrijven van 15 juli 2009.

In het kader van de grondige hervorming van de rechterlijke organisatie en de hertekening van het gerechtelijk landschap, zullen de functiebeschrijvingen van zowel de directeur-generaal Rechterlijke Organisatie als deze van de stafdirecteur ICT grondig worden gewijzigd.

Dit is trouwens de reden waarom de plaats van directeur-generaal Rechterlijke Organisatie nog niet vacant werd verklaard.

Gelet op de nauwe verbondenheid van de taakinvulling van de stafdienst ICT met de werking van de rechterlijke organisatie dient hetzelfde te geschieden voor de functie die u tot voorheen heeft bekleed.

Zoals u weet wordt op dit ogenblik binnen de regering overleg gepleegd over de oriëntatienota's betreffende de hertekening van het gerechtelijk landschap en ICT, die ik heb voorbereid. De besprekingen zullen in september worden hervat.

Het is slechts wanneer er uitsluitel is binnen de regering over de richting die zal worden gegeven aan deze oriëntatienota's, dat de voormelde functies vacant worden verklaard.

Dit alles zal tot gevolg hebben dat de functie die u voorheen uitoefende als stafdirecteur ICT in haar huidige vorm ophoudt te bestaan. Mijn inziens is een hernieuwing van uw mandaat, overeenkomstig artikel 24 van het

koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten, bijgevolg niet van toepassing, aangezien de door u voorheen uitgeoefende functie niet vacant werd verklaard en in de toekomst niet meer vacant verklaard zal worden.”

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunten van de partijen

4. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel, van de motiveringsplicht bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het verbod op kennelijke onredelijkheid.

De verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing een toekomstige hertekening van het organogram voorspiegelt. Louter mogelijke toekomstige gebeurtenissen doen echter geen afbreuk aan bestaande rechtsregels. Er wordt niet uiteengezet dat de eventuele en louter hypothetische organisatorische wijzigingen een invloed zullen hebben op de functie van “Directeur van de stafdienst ICT” van de FOD Justitie. Het is overigens helemaal niet zeker dat de functie van “Directeur van de stafdienst ICT” bij de FOD Justitie zal wijzigen, aangezien het weinig waarschijnlijk is dat de FOD zonder een stafdienst ICT kan functioneren. Zelfs indien er een discretionaire vrijheid zou bestaan om al dan niet gestalte te geven aan de functie van “Directeur van de stafdienst ICT”, dan nog is de motivatie niet draagkrachtig, omdat een dwingend en logisch verband ontbreekt tussen een hoogst hypothetische gebeurtenis in de toekomst en een actuele en zekere nood.

5. De verwerende partij stelt vooreerst dat het middel onontvankelijk is, omdat het aanvoeren van de schending van de materiële motiveringsplicht impliceert dat de formele motieven gekend zijn.

In ondergeschikte orde argumenteert de verwerende partij dat de bestreden beslissing wel degelijk formeel gemotiveerd is. Zij citeert uit de bestreden beslissing passages waarin wordt gerefereerd aan de grondige wijziging, in het kader van de hervorming van de rechterlijke organisatie, van de functiebeschrijvingen van de directeur-generaal Rechterlijke Organisatie en van de stafdirecteur ICT en waarin wordt gesteld dat de functies slechts vacant zullen worden verklaard wanneer er uitsluit is over de richting die aan de oriëntatienota's van de minister zal worden gegeven, hetgeen tot gevolg heeft dat de functie die de verzoeker als stafdirecteur ICT uitoefende, in haar huidige vorm ophoudt te bestaan. Deze motivering is afdoende en laat de verzoeker toe om met kennis van zaken te oordelen of het aangewezen is de beslissing te bestrijden.

Voor wat betreft de materiële motiveringsplicht verwijst de verwerende partij naar verscheidene passages in de oriëntatienota betreffende de hertekening van het gerechtelijk landschap die betrekking hebben op het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie en op de stafdienst ICT. Uit die passages kan worden opgemaakt dat de invulling van de functies van directeur-generaal Rechterlijke Organisatie in de toekomst - in de nota wordt gewag gemaakt van 2010 - grondig gewijzigd zullen worden. De plannen van de verwerende partij met betrekking tot deze functies worden er heel duidelijk en concreet in uiteengezet. De functie van directeur van de stafdienst ICT wordt overigens niet afgeschaft, maar enkel grondig inhoudelijk gewijzigd. Het gegeven dat de functie “in haar huidige vorm ophoudt te bestaan”, zoals in de bestreden beslissing wordt weergegeven, betekent nog niet dat de functie uit het organogram verdwijnt. Ook uit het verslag aan de Koning bij artikel 2, § 1, 3°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 kan worden opgemaakt dat de inhoud van deze functie aan een voortdurende evolutie onderhevig is, waardoor het verantwoord is om deze permanente functie door middel van een mandaat te laten uitoefenen. De zogenaamde atomiumwerkgroep bereidt thans een kadernota voor waarin onder meer het beheer en de organisatie van het gerechtelijk landschap behandeld zal worden. Pas wanneer die kadernota er is, zal geweten zijn hoe de nieuwe structuur er zal uitzien en zal kunnen nagegaan worden hoe de

nieuwe functiebeschrijvingen van de directeur-generaal Rechterlijke Organisatie en de directeur stafdienst ICT er daadwerkelijk zullen uitzien.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker dat hij geen toegang had tot de oriëntatienota betreffende de hertekening van het gerechtelijk landschap en ICT, waarnaar de verwerende partij verwijst, aangezien hij na zijn vertrek bij de FOD Justitie op 30 april 2009 geen toegang meer heeft tot de intranetsite waar die nota volgens de verwerende partij te vinden is. Hij kon die nota eerst in het administratief dossier aantreffen en wenst er de volgende bedenkingen bij te formuleren.

Het standpunt van de verwerende partij dat niet de afschaffing van de functie “Directeur van de stafdienst ICT” door de bestreden beslissing wordt beoogd, maar wel de wijziging van de functie-inhoud, betreft een nieuwe stellingname die tegenstrijdig is met de voorgaanden en die ook niet ernstig is, gelet op de uiteenzetting in de oriëntatienota’s zelf en op de termijn die nog zal verstrijken voor wat de concrete invulling van deze oriëntatienota’s betreft. De verwerende partij heeft immers in juni 2009, dus vóór het nemen van de bestreden beslissing, meegedeeld dat de bevoegdheden van de directeur ad interim eindigen op de dag van benoeming van de nieuwe directeur van de stafdienst ICT, die zal aangesteld worden na afloop van een selectieprocedure via Selor. Er bleek toentertijd dus zeker geen langdurige onzekerheid te bestaan omtrent de invulling van de betrokken functie. Het was nooit de bedoeling de functie-inhoud te wijzigen. Het nieuwe standpunt van de verwerende partij werd ingenomen omwille van de persoon van de verzoeker, om zijn kandidatuur voor een nieuw mandaat tegen te werken. De initiële bedoeling was om onmiddellijk of binnen de kortste termijn het mandaat terug in te vullen. Dit blijkt uit twee nota’s van de voorzitter van het directiecomité, gericht aan de minister. Een eerste nota betreft de evaluatie van de verzoeker, waarin onder meer wordt vermeld dat de functie zo snel mogelijk vacant dient te worden verklaard, indien de minister zou beslissen in te gaan op het voorstel om de verzoeker een voldoende toe te kennen. Het “zo snel mogelijk vacant verklaren” heeft te maken

met de persoon van de verzoeker, en niet met de functie of de functie-inhoud, zoals de verwerende partij naderhand beweert. Een tweede nota betreft de tijdelijke vervanging tot de invulling van de vacante mandaatfunctie. Hierin wordt aangeraden om “zo vlug als mogelijk de vacante plaats reëel in competitie te stellen bij Selor”. Er wordt bijgevolg een regeling op maat voorgesteld die door de minister werd ingevuld. Het was overduidelijk de bedoeling om na het geven van een beoordeling “voldoende” aan de verzoeker, de functie opnieuw vacant te verklaren en een examen bij Selor te organiseren. Nadat de verzoeker echter een beoordeling “zeer goed” bekam ingevolge zijn administratief beroep, werd een andere strategie aangewend om te verhinderen dat de verzoeker de betrokken functie verder zou uitoefenen. Die strategie, die ook blijkt uit de bestreden beslissing, was initieel niet voorhanden en werd pas in een later stadium aangewend om de kandidatuur van de verzoeker voor een tweede mandaat te verhinderen. Voorts blijkt uit de oriëntatienota’s dat de bevoegde afdeling ICT van het Directoraat-generaal zou “geïmpacteerd” worden als directe dienstverlener voor de Rechterlijke Organisatie en niet de stafdienst ICT die een ondersteunende functie heeft ten opzichte van de DGRO. Er ligt bijgevolg een schending voor van de materiële motiveringsplicht.

De verzoeker merkt nog op dat het administratief dossier niet alle stukken omvat die tot het dossier behoorden. De berichten tussen de voorzitter van het directiecomité en het kabinet van de minister zijn niet meer bij het dossier gevoegd. De verzoeker voegt een aantal stukken als bijlage bij zijn memorie van wederantwoord, met inbegrip van een overzicht van de discrepanties. Ook hieruit blijkt dat de materiële motiveringsplicht is geschonden. Bovendien werd de verzoeker hierdoor ook geschaad in zijn rechten van verdediging.

7. In zijn laatste memorie verwijst de verzoeker nog naar verscheidene stukken in het administratief dossier en stukken die hij zelf heeft voorgelegd, waarbij hij telkens voorbeelden geeft ter illustratie van de

argumentatie die hij in zijn verzoekschrift en in zijn memorie van wederantwoord reeds heeft uiteengezet.

Beoordeling

8. De formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de belanghebbende in kennis te stellen van de redenen waarom de desbetreffende administratieve overheid tot de bestreden beslissing is gekomen zodat de betrokkene in staat is te weten of het wenselijk is zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Naar luid van artikel 3 van de voormelde wet moeten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en moeten deze afdoende zijn. De motivering moet juist en pertinent zijn en dient tevens concreet en precies te zijn, toegespitst op de concrete situatie.

Overeenkomstig het beginsel van de materiële motiveringsplicht moeten er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

9. De exceptie van de verwerende partij bij dit middel, die erop neerkomt dat de verzoeker niet tegelijkertijd de schending van de formele motiveringsplicht en van de materiële motiveringsplicht kan aanvoeren, is niet gegrond. De door de verzoeker ontwikkelde grieven komen er immers op neer, enerzijds, dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven niet afdoende zijn, in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en anderzijds, dat uit

bepaalde stukken blijkt dat het initieel de bedoeling was van de verwerende partij om de betrokken functie opnieuw in te vullen, nadat aan de verzoeker een eindevaluatie “voldoende” werd toegekend, waarna de verwerende partij besliste de functie plots niet meer vacant te verklaren. Het is niet tegenstrijdig om dergelijke grieven in één en hetzelfde middel te ontwikkelen, des te minder daar het mogelijk is om de schending van de formele motiveringsplicht, of toch minstens de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, te beschouwen als een in hoofdorde aangevoerde grief, en de schending van de materiële motiveringsplicht als een subsidiair aangevoerde grief.

10. In de mate dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de schending aanvoert van de rechten van de verdediging op grond van de stelling dat bepaalde stukken die hem bekend zijn, toch niet werden opgenomen in het administratief dossier, kan uit het gegeven dat de verzoeker zelf over die stukken beschikt en ze bovendien zelf samen met zijn memorie van wederantwoord heeft voorgelegd, worden afgeleid dat zijn belangen ter zake niet geschaad zijn. In zoverre dit nieuwe middel kon worden afgeleid uit het niet voorhanden zijn van de desbetreffende stukken in het door de verwerende partij bezorgde administratief dossier, is het niet ontvankelijk.

11. Uit de bestreden beslissing kan worden opgemaakt waarom de verwerende partij niet is overgegaan tot de hernieuwing van het mandaat van de verzoeker als stafdirecteur ICT overeenkomstig artikel 24 van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002, namelijk omdat de door verzoeker uitgeoefende functie niet vacant werd verklaard en in de toekomst niet meer vacant zal worden verklaard. Vervolgens wordt weergegeven om welke redenen de verwerende partij de functie van stafdirecteur ICT niet vacant wenst te verklaren. De verwerende partij verwijst ter zake naar de wijziging van de functiebeschrijving die zal worden doorgevoerd in het kader van de hervorming van de rechterlijke organisatie en de hertekening van het gerechtelijk landschap, zoals blijkt uit de door de minister voorbereide oriëntatienota's. Slechts wanneer er binnen de regering uitsluitel is over de richting die zal worden gegeven aan deze

oriëntatienota's, wordt de voormelde functie vacant verklaard, aldus de motivering van de bestreden beslissing.

Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing wel degelijk de overwegingen bevat die de niet-hernieuwing van het mandaat van verzoeker ondersteunen en dat geen schending voorligt van de formele motiveringsplicht bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

12. Voor wat betreft de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet voorshands worden opgemerkt dat de keuze om de betrokken mandaatfunctie niet vacant te verklaren tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van verwerende partij behoort. Bij de wettigheidstoetsing van de thans bestreden beslissing kan de Raad van State zijn oordeel niet in de plaats stellen van dat van de administratieve overheid. Hij beschikt ter zake enkel over een marginaal toetsingsrecht, wat impliceert dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorkomen die daarmee onverenigbaar zijn.

13. Zoals hiervóór reeds werd vastgesteld, wordt het niet-vacant verklaren van de functie van stafdirecteur ICT in de bestreden beslissing gesteund op de mogelijke toekomstige wijziging van de functiebeschrijving van deze functie ten gevolge van de hervorming van de rechterlijke organisatie en de hertekening van het gerechtelijk landschap, zoals blijkt uit de door de minister voorbereide oriëntatienota's. In de oriëntatienota "Het Gerechtelijk Landschap. Naar een nieuwe architectuur voor Justitie" wordt de onder titel C ("Beheersmatig: afhankelijkheid, centralisatie en beperkte autonomie") van punt I ("Het gerechtelijk landschap vandaag. Een bos met veel bomen") de bestaande structuur van het Directoraat-generaal "Rechterlijke Organisatie" (DGRO) van de FOD Justitie verduidelijkt, en wel als volgt:

"Het DGRO omvat naast twee verticale directies die rechtstreeks diensten verlenen aan de rechterlijke organisatie:

De Directie ‘Personeel en Organisatie rechterlijke organisatie’ [...]
De Directie Infrastructuur en Ondersteuningsdiensten [...]
[...]

Dit directoraat-generaal wordt binnen de FOD Justitie bijkomend ondersteund door verschillende horizontale stafdiensten waaronder:

- De stafdienst ‘Budget, beheerscontrole en logistiek’ [...]
- De stafdienst ‘ICT’ die onder meer instaat voor de ontwikkeling, het beheer en onderhoud van de informaticasystemen van de hoven en rechtbanken en de aankoop van informatica-materieel en software.
- De stafdienst ‘Personeel en organisatie’ [...]”.

Voorts wordt in de oriëntatienota onder punt III (“Naar een nieuwe architectuur voor een moderne justitie”) bij deel III (“Het beheer”) onder titel A (“Integraal management, verzelfstandiging en decentralisatie”) vermeld dat een aantal van de bevoegdheden van onder meer de FOD Justitie zal worden verzelfstandigd en uit de betrokken diensten zal worden weggehaald. In titel B (“Gemeenschappelijke beheersdienst”) wordt andermaal gealludeerd op een verzelfstandiging van een aantal diensten, waaronder informatica. Bij elk van die diensten moet een aanspreekpunt (“account manager”) komen. Sommige van die diensten kunnen worden vormgegeven als verzelfstandigde agentschappen. In deel IV (“Rationalisering van justitiële instellingen”) wordt onder titel A (“Reorganisatie van de diensten van de Minister van Justitie”) ten slotte gewag gemaakt van een “grondige reorganisatie van de diensten van de minister van Justitie die momenteel diensten leveren aan de rechterlijke organisatie”, waaronder het directoraat-generaal voor de Rechterlijke Organisatie.

14. In deze passages, waaruit volgens de verwerende partij moet blijken dat de invulling van de betrokken functie in de nabije toekomst grondig gewijzigd zou worden, zodat de niet-vacantverklaring de meest voor de hand liggende maatregel zou zijn, wordt slechts zijdelings gewag gemaakt van de stafdienst ICT, en dan nog op een zeer algemene wijze. Ook indien kan worden aangenomen dat een eventuele verzelfstandiging van de ICT-diensten enige gevolgen zal hebben voor de invulling van deze functie, is die verzelfstandiging voor de ICT-diensten allerminst zeker, aangezien in de nota wordt gesteld dat sommige van de zogenaamde facility-diensten, waaronder informatica, de vorm

kunnen aannemen van verzelfstandigde agentschappen. In de nota wordt ook niet, zelfs niet onrechtstreeks, gealludeerd op implicaties van de voorgenomen hervormingen voor de invulling van de functie van mandaathouders van de betrokken diensten. Anders dan de verwerende partij voorhoudt, kunnen uit de aangehaalde passages geen motieven worden afgeleid die voldoende concreet en relevant zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen om de betrokken functie niet vacant te verklaren, met het gevolg dat artikel 24 van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 daaraan verbindt, namelijk dat het mandaat van de verzoeker niet hernieuwd kan worden.

15. Ook indien kan worden aangenomen dat de betrokken functie aan een voortdurende evolutie onderhevig is, hetgeen, zoals de verwerende partij argumenteert aan de hand van het verslag aan de Koning bij artikel 2, § 1, 3°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002, zou verantwoorden dat deze functie door middel van een mandaat moet worden uitgeoefend, kan daaruit nog niet worden opgemaakt waarom deze mandaatfunctie in die mate inhoudelijk verschillend moet worden ingevuld dat de betrokken functie niet vacant kan worden verklaard.

16. Er ligt dan ook een schending voor van de materiële motiveringsplicht.

17. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 24 juli 2009 van de minister van Justitie betreffende de kandidatuurstelling van Dirk Minnaert voor een tweede mandaat als directeur van de stafdienst ICT bij de FOD Justitie.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 december 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche